

Pf

NUMMER 5 | 2018
PROFESSIELE FOTOGRAFIE

Het Portret

Interview

Bastiaan Woudt
Willem Poelstra
Ruben Timman
Vincen Beeckman
Jan Hoek
Diana Nicholette Jeon

Portfolio

Martin Schoeller

Expositie

Rineke Dijkstra

Infrastructuur

Fotogaleries

VAKBLAD VOOR NEDERLAND EN BELGIË

5 414306 223202 18005>

Losse verkoop € 9,95

Diana Nicholette Jeon

Gelaagde zelfportretten

door Merel Huisink

In de tijd van de donkere kamer experimenteerde Diana Nicholette Jeon als student al met het ontwikkelprocedé, bijvoorbeeld door babypoeder op het acetaat te fixeren. Aan het begin van het digitale tijdperk begon ze te experimenteren met beeldbewerkingsprogramma's. Voor haar fotoserie *Self-Exposure*, maakt ze zelfportretten met de iPhone, waar ze vervolgens digitaal en fysiek overheen schildert. Ze werkt met verschillende mediums, maar de basis is fotografie. Met haar expressieve zelfportretten geeft ze kritiek op Amerikaanse maatschappelijke opvattingen over de vrouwelijke identiteit en hedendaagse verwachtingen van vrouwen.

Haar fotoserie *Self-Exposure* begon tijdens haar studie in Honolulu waar ze op latere leeftijd instroomstudent was. Ze had een man en kind en had naast de studie geen tijd om met jongere studiegenoten om te gaan. "Ik was veel op mezelf. Ik had mijn peuter en mijn man was veel van huis voor zijn werk. Ik werkte veel solo. Wanneer ik een model nodig had, legde ik mezelf vast."

Diana Nicholette Jeon fotografeert haar zelfportretten met verschillende iPhones, vooral met de iPhone 7 Plus. De oude iPhone 3G gebruikt ze voor de bewegingsonscherpte. "De iPhone 3G is zo verouderd dat de lens langzaam is geworden. Hiermee lijkt de 3G op een pinholecamera. Je weet nooit wat er op het beeld komt." Nicholette Jeon gebruikt de beide camerazijdes van de iPhones. Soms maakt ze video's van zichzelf om er vervolgens een frame met bewegingsonscherpte uit te halen. "Wanneer ik een video maak, kan ik een afbeelding isoleren. De frame waarin de beweging duidelijk overkomt exporteer als afbeelding. Soms heb ik dan liever dat het echt wazig en in beweging is, in plaats van dat het perfect gefocust is. Maar als ik scherpere afbeelding van een setting of mijzelf nodig heb, werk ik vanaf statief met de voorcamera van de iPhone 7. Om mijzelf te fotograferen werk ik vanaf statief."

Beeldmanipulatie

Later gaf ze op verschillende universiteiten op Hawaï les in Digital Art, Digital Imaging, Motion Graphics en Digital Multimedia. Rond 2013 ontving ze een iPad voor haar werk. Dat was tevens het jaar dat ze zich volledig op de kunst stortte. Er ging een wereld voor haar open en ze schafte direct zelf de iPad-mini aan. Ze ontdekte het iPad-fotobewerkingsprogramma ProCreate en ging experimenteren met beeldmanipulatie. Ze ging hiermee verder aan haar serie *Self-Expression*. Toen ze met de iPad app ProCreate begon te werken, besloot ze niet alleen om verschillende foto's van zichzelf samen te voegen, maar ook om in het beeld te tekenen. "Met behulp van mijn iPad voeg ik de opnamen samen en manipuleer vervolgens het beeld om mijn boodschap vorm te geven. Met het gebruik van de iPad had ik opeens digitaal tekenvlak en een penseel. Ik kon

over mijn foto's heen schilderen en de foto's uitsnijden. Zo ontstonden deze schepsels voor mijn *Self-Exposure* serie." Na het digitaal bewerken van het beeld, print ze de foto's op Hahnemühle Rag papier. Maar na de beeldbewerking en het afdrukken is het proces nog niet klaar. Vervolgens brengt ze drie á vier waxlagen aan op de print. Meestal maakt ze de opgedroogde waslaag egaal door met een creditcard te schrapen. Soms laat ze gebieden op de foto ruw, waardoor het daar extra glazig lijkt. Tussen de lagen door brengt ze houtskool, potlood, oliekrijt en

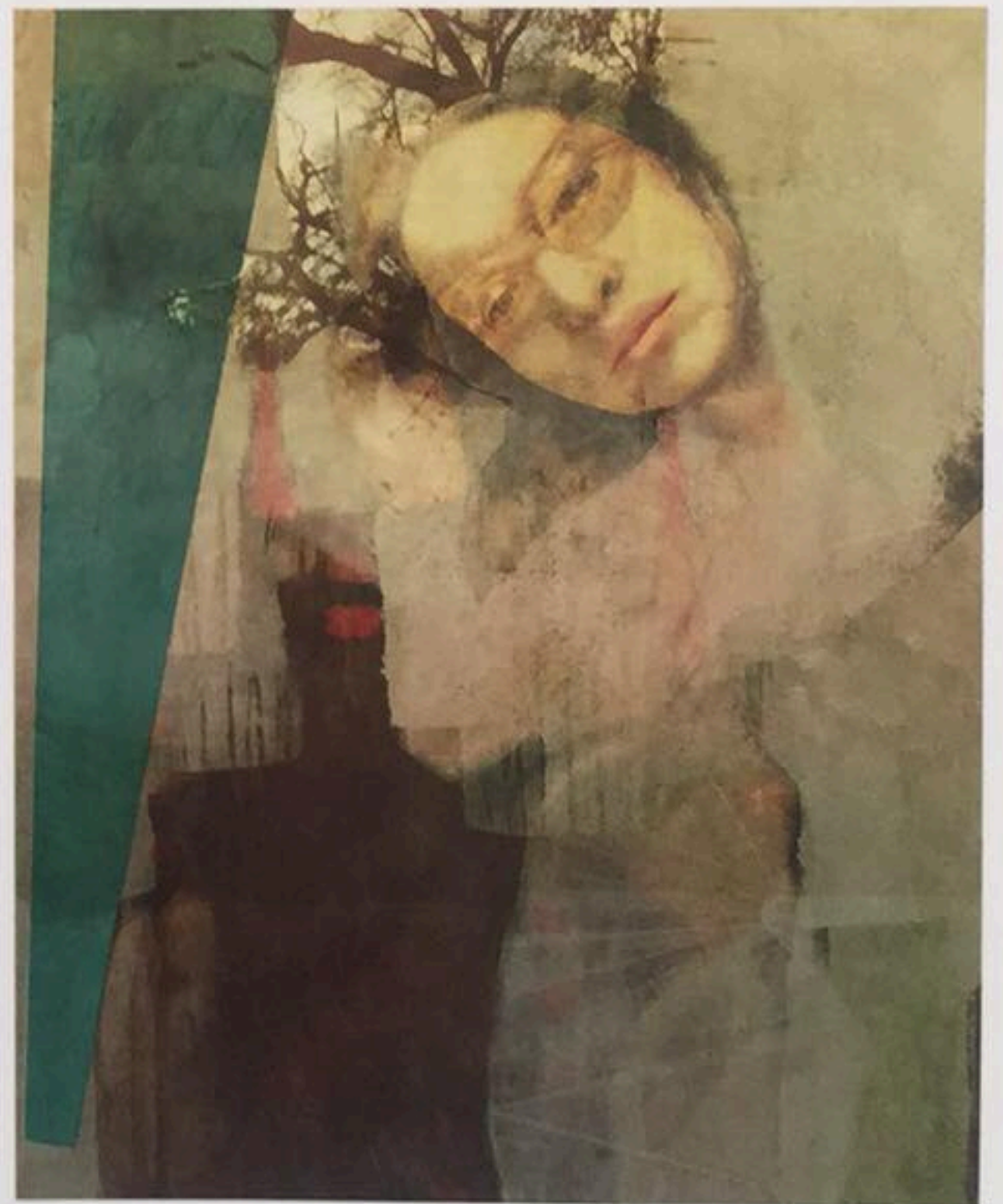
verf aan. Van iedere editie is er een beperkte oplage. Per oplage is iedere kopie nog unieker, omdat ze de fysieke nabehandeling nooit precies kan herhalen.

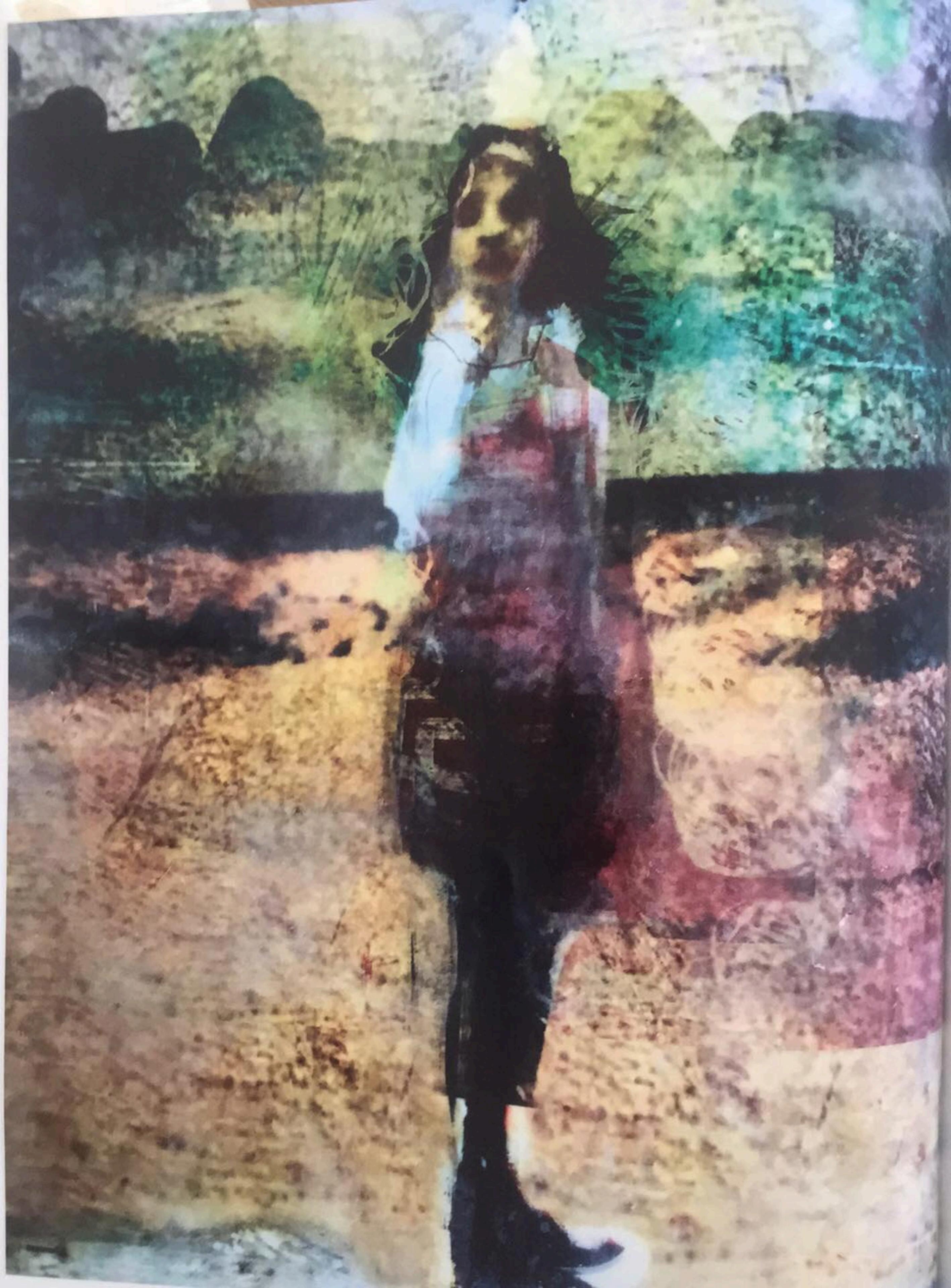
De Amerikaanse vrouw

De foto's van Diana Nicholette Jeon gaan over aspecten van haarzelf, althans dat dacht ze. Maar ze kwam erachter dat er nog een extra betekenislaag in zit. "Eerst maakte ik voorstellingen van mijzelf als een jongere versie, maar er zat een diepere betekenis in. Hoe ik het beeld bewerkt hangt van de inhoud af. De maat-

“Het is een soort ‘me too’, maar dan zonder seksueel misbruik

schappelijke achtergrond van mijn werk is universeel en gaat niet alleen over mijzelf.”

De fotokunst van Nicholette Jeon is een reflectie van de hedendaagse vrouw in de Amerikaanse samenleving. “Het gaat over wat er van de Amerikaanse vrouw verwacht wordt; dat je een mooi uiterlijk hebt, een perfecte moeder bent, een carrière hebt en ga zo maar door. Het is onmogelijk om in alles perfect te zijn. Het is een soort ‘me too’, maar dan zonder seksueel misbruik. De persoonlijke situaties die ik verbeeld, spreken voor alle typisch Amerikaanse vrouwen die tegen de hoge verwachtingen van de maatschappij aanlopen. Mijn werk is een reactie hierop.”

Sociaal commentaar

In de fotoserie *Self-Exposure* zit een dunne lijn tussen realiteit en beeldmanipulatie, maar ook tussen het zoeken naar haar eigen gevoel en sociaal commentaar. Ieder beeld is behalve een introspectieve en expressieve reflectie op haar eigen persoonlijkheid ook een kritiek op de maatschappelijke verwachtingen van Amerikaanse vrouwen. De personages of schepsels die Diana Nicholette Jeon creëert, drukken de verwachtingen uit waar zijzelf tegenaan loopt. Zo heeft ze te maken gehad met emotioneel misbruik. “Meestal gaat het bij misbruik over huiselijk geweld, in mijn geval was ik het slachtoffer van een emotioneel misbruiker. Het trauma daarvan kun je niet aan iemands uiterlijk zien, omdat er geen krassen of littekens zijn. Het maken van kunst is voor mij een manier om die ervaring visueel te maken. Ik gebruik mijn werk om mijn emoties over een specifieke gebeurtenis of reeks van gebeurtenissen te verwerken en om die emoties een stem te geven zodat anderen ze ook kunnen horen.”

In haar karakters smelten deze aspecten samen. Iedere foto is verschillend en heeft een ander verhaal, maar alles heeft een relatie met een hoofdthema: de idealen van de Amerikaanse maatschappij met betrekking tot de vrouw. “In de foto met de titel ‘I am not a feminist girl’ heb ik een soort Jacky Kennedy gecreëerd, maar dan met poezenoren. Deze foto lijkt afstandelijker dan andere die ik gemaakt heb. Het gaat over de feministen

van vroeger en de vrouwen van nu. Als ik nu naar sommige jongere vrouwen kijk, zijn ze totaal niet feministisch. Zij hebben een verkeerd beeld van feministen als lesbiennes of als mannelijke vrouwen. Maar de feministen hebben de vrijheid voor de moderne vrouw geschapen. Die vrijheid biedt de vrouwen van nu de mogelijkheid om hun baan te behouden als ze getrouwd zijn, maar ook dat ze niet hoeven te trouwen en dat je seks kunt hebben zonder getrouwd te zijn, tenzij je zwaar religieus bent. Al deze dingen kwamen voort uit de periode van de vrouwenbeweging. Zelf heb ik geen hekel aan mannen, maar ik wil wel in vrijheid leven. Met de foto ‘I am not a feminist’ probeerde ik een niet activistische feminist te verbeelden, maar wel een vrouw die vrij is.”

Familiefoto's

Nicholette Jeon groeide op in Massachusetts in New England. Kunst zat in de familie. Haar vader was kunstenaar, maar door een oorlogstrauma deed hij er niets meer aan. “Ik kan mij een familievakantie aan de zeezijde van Massachusetts herinneren. Mijn vader maakte daar een foto van mij en mijn zusje, maar met zijn eigen blik ging het meer over de grote stormwolken die hij op de achtergrond zag. De familiefoto's die hij maakte waren altijd kunstzinnig.”

Van kinds af aan heeft ze kunstlessen gevolgd, maar haar kunstenaarscarrière kwam later in haar leven op een zijspoor. Ze verhuisde naar Silicon Valley, Californië, om in personeelsmanagement, high-tech en biotechnologie te werken. Na negen jaar hard werken, verhuisde ze naar Hawaii om kunst te studeren.

Diana Nicholette Jeon woont nu in Honolulu samen met haar man en zoon. In 2006 behaalde ze haar MFA (Master in Fine Arts) in Imaging en Digital Art aan de Universiteit van Hawaii. Haar fotokunst werd internationaal tentoongesteld in Amerika en Europa. Het Hawaii State Art Museum, het Honolulu Museum of Art, Museo di Arte Moderna e Contemporanea di Trento e Rovereto, The Griffin Museum, Tethys Gallery (Florence), Galerie MCC (Parijs) en PH21 Gallery (Boedapest) hebben werk van haar laten zien. ←

www.diananicholettejeon.com

With regard to the article in Dutch Photographer (Pf) magazine, Merel Huisink was kind enough to send me the word file in Dutch so that I could at least attempt to translate it using Google translate.

This is what it says:
Diana Nicholette Jeon

Head: Layered self-portraits

by Merel Huisink

Intro

At the time of the dark room, Diana Nicholette Jeon experimented as a student with the development process, for example by fixing baby powder on the acetate. At the beginning of the digital age, she began experimenting with image editing programs. For her photo series Self-Exposure, she makes self-portraits with the iPhone, which she then digitally and physically paints over. She works with different mediums, but the basis is photography. With her expressive self-portraits she criticizes American social views about the female identity and contemporary expectations of women.

Her photo series Self-Exposure started during her studies in Honolulu where she was an intake student at a later age. She had a husband and child and did not have the time to work with younger fellow students. "I spent a lot of time by myself. I had my toddler and my husband was out of home for his work. I worked a lot solo. When I needed a model, I captured myself. " Diana Nicholette Jeon photographs her self-portraits with different iPhones, especially with the iPhone 7 Plus. The old iPhone 3G is used for motion blur. "The iPhone 3G is so outdated that the lens has become slow. With this, the 3G looks like a pinhole camera. You never know what comes on the screen. "Nicholette Jeon uses both cameras of the iPhones. Sometimes she makes videos of herself and then selects a frame with motion blur. "When I make a video, I can isolate an image. I export The frame in which the movement clearly appears as an image. Sometimes I prefer that it is really and in motion, instead of being perfectly focused. But if I need a sharper image of a setting or myself, I work from a tripod with the front camera of the iPhone 7. To photograph myself, I work from a tripod. "

Image manipulation

Later she taught Digital Art, Digital Imaging, Motion Graphics and Digital Multimedia at various universities in Hawaii. Around 2013 she received an iPad at work. This was also the year that she completely devoted herself to art. A world opened up for her and she immediately purchased the iPad mini. She discovered the iPad photo editing program ProCreate and started experimenting with image manipulation. She continued with her series Self-Expression. When she started working with the iPad app ProCreate, she decided not only to combine several photographs of herself, but also to draw in the picture. "With the help of my iPad, I combine the images and then manipulate the image to shape my message. With the use of the iPad I suddenly had digital drawing space and a brush. I could paint over my pictures and cut out the photos. This is how I created my art work/images for the Self-Exposure series. "

After digitally editing the images, they are printed on Hahnemühle Rag paper. But after the image editing and printing, the process is not finished yet. Then she applies three or four wax layers to the print. Usually she makes the dried wax layer level by scraping with a credit card. Sometimes she leaves areas on the photo rough, making it seem extra translucent. Between the layers she applies charcoal, pencil, oil and paint. There is a limited edition of each artwork Each copy is even more unique per edition because it can never repeat the physical post-treatment.

The American woman

The photos of Diana Nicholette Jeon are about aspects of herself, at least that's what she thought. But she found out that there is an extra layer of meaning in it. "First I made representations of myself as a younger version, but there was a deeper meaning. How I edit the image depends on the content. The social background of my work is universal and is not just about myself. "

The photo art of Nicholette Jeon is a reflection of contemporary women in American society. "It's about what is expected of the American woman; that you have a beautiful appearance, are a perfect mother, have a career and so on. It is impossible to be perfect in everything. It is a kind of 'me too', but without sexual abuse. The personal situations that I imagine speak for all typical American women who run into the high expectations of society. My work is a reaction to this. "

Social comment

In the Self-Exposure photo series there is a thin line between reality and image manipulation, but also between looking for her own feeling and social commentary. Every image is, besides an introspective and expressive reflection on her own personality, also a critique of the social expectations of American women. The characters or creatures that Diana Nicholette Joan creates express the expectations that she herself faces. She has had to deal with emotional abuse. "Usually abuse is about domestic violence, in my case I was the victim of an emotional abuser. You can not see the trauma on a person's appearance because there are no scratches or scars. Making art is a way for me to visualize that experience. I use my work to process my emotions about a specific event or set of events and to give those emotions a voice so that others can hear them. "

These aspects melt together in her characters. Each photo is different and tells a different story, but everything has a relation with a main theme: the ideals of American society with regard to women. "In the photo with the title 'I am not a feminist girl' I have created a kind of Jacky Kennedy, but with cat ears. This photo seems more distant than others I have made. It is about the feminists of the past and the women of today. When I look at some younger women now, they are not feminist at all. They have a wrong image of feminists as lesbians or as masculine women. But feminists have created the freedom for the modern woman. That freedom offers the women of today the opportunity to keep their jobs when they are married, but also that they do not have to marry and that you can have sex without being married, unless you are heavily religious. All these things came from the period of the women's movement. I do not hate men myself, but I want to live in freedom. With the photo 'I am not a feminist' I tried to represent a non-activist feminist, but a woman who is free. "

Family pictures

Nicholette Jeon grew up in Massachusetts in New England. Art was in the family. Her father was an artist, but due to a war trauma, he stopped working as one. "I can remember a family vacation on the sea side of Massachusetts. My father took a picture of me and my sister, but with through his eyes it was more about the big storm clouds he saw in the background. The family photos he made were always artful. "

She has followed art classes since she was a child, but her artist career moved to a sidetrack later in her life. She moved to Silicon Valley, California, to work in personnel management, high-tech and biotechnology. After nine years of hard work, she moved to Hawaii to study art.

Diana Nicholette Jeon now lives in Honolulu with her husband and son. In 2006 she obtained her MFA (Master in Fine Arts) in Imaging and Digital Art at the University of Hawaii. Her photo art was exhibited internationally in America and Europe. The Hawaii State Art Museum, the Honolulu Museum of Art, Museo di Arte Moderna Contemporanea di Trento e Rovereto, The Griffin Museum, Tethys Gallery (Florence), Galerie MCC (Paris) and PH21 Gallery (Budapest) have shown her work .

www.diananicholettejeon.com